

บทที่ 2

กระบวนการผลิตไนลอน

2.1 บทนำ

กระบวนการผลิตไนลอน เป็นตัวอย่างในการออกแบบระบบควบคุมแบบกระจายส่วน ในบทนี้ จึงกล่าวถึงคุณสมบัติของไนลอน และกระบวนการผลิตไนลอนไว้เพื่อให้เข้าใจถึงกระบวนการผลิตไนลอนต่อกระบวนการในบทนี้จะเป็นกระบวนการการผลิตไนลอน 6 ของ บริษัท เอเชียไฟเบอร์(มหาชน) จำกัด ที่ใช้เป็นตัวอย่างด้วย

2.2 ประวัติ และคุณสมบัติทั่วไปของไนลอน

ไนลอน เป็นชื่อที่ใช้เรียกเส้นใยสังเคราะห์ที่มีกลุ่ม “Amide (-NHCO-)” เป็นหน่วยเชื่อมอยู่ในโครงสร้างของโมเลกุล ซึ่งประกอบด้วยอะตอมเรียงตัวกันเป็นแนวตรง เส้นใยประเภทนี้มีชื่อทางเคมีว่า “Polyamide Fiber”

เส้นใยไนลอน สามารถสังเคราะห์ได้ด้วยการนำสารที่มีกลุ่ม “Carboxyl (-COOH)” และกลุ่ม Amino (-NH₂) มาทำปฏิกิริยากัน ดังนั้นเส้นใยไนลอนจึงอาจมีได้มากมายหลายชนิด ขึ้นอยู่กับว่าสารที่

นำมาทำปฏิกิริยากันนั้นเป็นสารตัวใด การเรียกใช้ท่อเส้นใยในลอนชนิดต่างๆ ใช้ระบบตัวเลขที่แสดงจำนวนคาร์บอนอะตอมที่มีอยู่ในสารเริ่มต้นที่ใช้ในการสังเคราะห์ในลอนชนิดนั้น ๆ ยกตัวอย่างเช่น

ในลอน 6 สังเคราะห์ได้จากสาร คาร์โปลาแลกแทม ($\text{H-N}-(\text{CH}_2)_5-\text{CO}$ มีคาร์บอน 6 ตัว) ในลอน เป็นเส้นใยสังเคราะห์ชนิดแรกสุด ที่ได้มีการผลิตในเชิงการค้าอย่างจริงจังการค้นพบวิธีการสังเคราะห์เส้นใยชนิดนี้ เป็นผลงานของ Carothers และผู้ร่วมงานแห่งบริษัท Dupont ประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้ซึ่งได้เริ่มงานวิจัยเกี่ยวกับการสังเคราะห์สารที่มีโมเลกุลใหญ่มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1928 ไม่กี่ปีต่อมา Carothers ได้ค้นพบ และทำการสังเคราะห์สารโพลีเอสเทอร์ และโพลีไมด์ ขึ้นหลายชนิด และรวมทั้งโพลีเอไมด์ ที่นำมาใช้ทำเส้นใยในลอน 6 และในลอน 66 ด้วย หลังจากที่ได้ทำการศึกษาคุณสมบัติและความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ของสารแต่ละชนิดได้แล้ว ในที่สุดบริษัท Dupont ก็ได้ตัดสินใจที่จะมุ่งพัฒนา แต่ในลอน 66 เพียงอย่างเดียว และได้มีการผลิตในลอน 66 ในเชิงการค้าเป็นครั้งแรก ในปี ค.ศ. 1939 ซึ่งก็ปรากฏว่าเส้นใยในลอนชนิดใหม่นี้ได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีมากในเวลาเดียวกันที่ประเทศเยอรมัน บริษัท ฟาเบนอินดัสทรี ก็ได้ทำการพัฒนาเส้นใยในลอน 6 และได้มีการผลิตในเชิงการค้าในเวลาไล่เรี่ยกัน เส้นใยในลอน 6 นี้ มีคุณสมบัติในการใช้งานที่ใกล้เคียงกับในลอน 66 มาก และสามารถใช้แทนกันได้แทบทุกกรณี ดังนั้นจึงปรากฏว่าเส้นใยทั้ง 2 ชนิดนี้มีความสำคัญที่ใกล้เคียงกันมาโดยตลอด โดยในลอน 66 มีปริมาณการผลิตที่มากกว่าเล็กน้อย แต่ในอนาคตก็ยังไม่แน่ว่าเส้นใยชนิดใดจะสามารถยึดครองตลาดส่วนใหญ่ไว้ได้ ทั้งหมดนี้คาดว่าจะต้องขึ้นอยู่กับการพัฒนาในกรรมวิธีการผลิตเส้นใยแต่ละชนิดเป็นสำคัญ ถ้าเส้นใยชนิดใดสามารถผลิตได้ในราคาที่ต่ำกว่าเส้นใยอีกชนิดหนึ่งมาก เส้นใยชนิดนั้นก็คงจะเป็นที่นิยมกันมากขึ้น ในปัจจุบันสหรัฐอเมริกา ยังคงเป็นแหล่งผลิตในลอน 66 ที่สำคัญที่สุด ในขณะที่ในลอน 6 มีการผลิตมากในประเทศเยอรมัน, ยุโรปตะวันออก และประเทศใน

แถบตะวันออกไกล นอกจากเส้นใยไพล่อน 66 และไพล่อน 6 แล้ว ยังได้มีความพยายามที่จะพัฒนาเส้นใยไพล่อนชนิดอื่น ๆ ขึ้นอีก แต่ก็ปรากฏว่าไม่มีชนิดอื่นใดที่จะสามารถแข่งขันกับเส้นใยไพล่อนทั้ง 2 จะมีเส้นใยไพล่อนชนิดอื่นบ้างก็เพียงเล็กน้อย สำหรับการใช้งานในบางกรณีพิเศษ เช่น ไพล่อน 7 ไพล่อน 11 หรือไพล่อน 4 ไพล่อน 11 ไพล่อน 10 เป็นต้น ปัจจุบันเส้นใยไพล่อนนับได้ว่าเป็นเส้นใยที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 ในบรรดาเส้นใยสังเคราะห์ทั้งหมดโดยเป็นรองเฉพาะเส้นใยโพลีเอสเตอร์เท่านั้น ความสำเร็จของเส้นใยไพล่อนเป็นผลเนื่องมาจากการที่เส้นใยมีคุณสมบัติในการใช้งานโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ดี ไม่ว่าจะเป็นในด้านความแข็งแรงของเส้นด้ายแข็งแรงของเส้นใย การดูดซับความชื้นต่อการขัดถู ต่อแมลง และพวกจุลินทรีย์ ตลอดจนความทนทานในการใช้งาน ด้านสิ่งของเครื่องใช้ในบ้าน

การใช้ประโยชน์ที่สำคัญที่สุดในด้านนี้ คือ การใช้ทำพรม ซึ่งเป็นตลาดที่ใหญ่อีกด้านหนึ่ง โดยเฉพาะในประเทศตะวันตก เส้นใยที่ใช้ในกรณีนี้เป็นเส้นใยชนิดสั้น นอกจากนี้ก็ยังมีการใช้ประโยชน์ในด้านอื่นอีก เช่น การทำผ้าปูที่นอนปลอกหมอน, ผ้าปูโต๊ะ

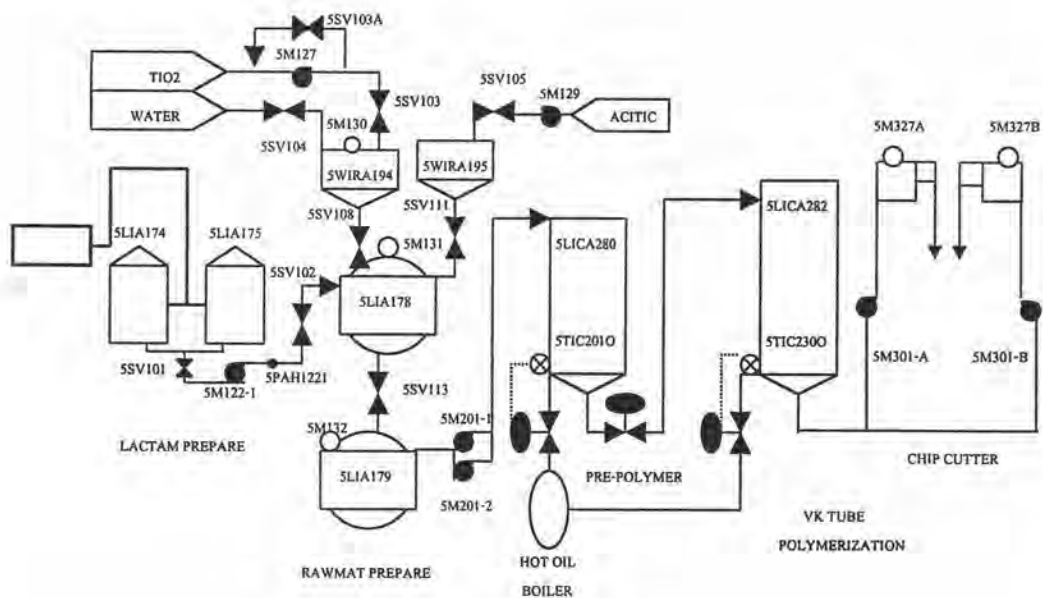
ด้านอุตสาหกรรม การใช้ประโยชน์ที่สำคัญในด้านนี้ ได้แก่ การทำผ้าบุยางรถยนต์ผ้า เต็นท์ รมชูชีพ เชือกลากที่ใช้ในทะเล และสายเบ็ดตกปลา เป็นต้น เส้นใยใช้ประโยชน์ในด้านนี้ส่วนมากเป็นเส้นใยชนิดยาวที่มีการผลิตให้มีความแข็งแรงเป็นพิเศษ เพื่อให้ทนต่อสภาพการใช้งานในด้านนี้ได้

จากที่ได้กล่าวมานี้ จะพบว่า ไพล่อนเป็นเส้นใยที่มีตลาดที่กว้างขวางมากพอสมควร ที่เป็นเช่นนี้ เหตุผลประการหนึ่งสืบเนื่องมาจากการที่เราสามารถปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของเส้นใยไพล่อนให้เป็นไปตามที่เราต้องการได้มากกว่าในกรณีของเส้นใยธรรมชาติ ในกรณีของใยสังเคราะห์ เส้นใยจะมีคุณสมบัติอย่างไรนั้นนอกจากจะขึ้นกับสูตร โครงสร้างทางเคมีซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของ

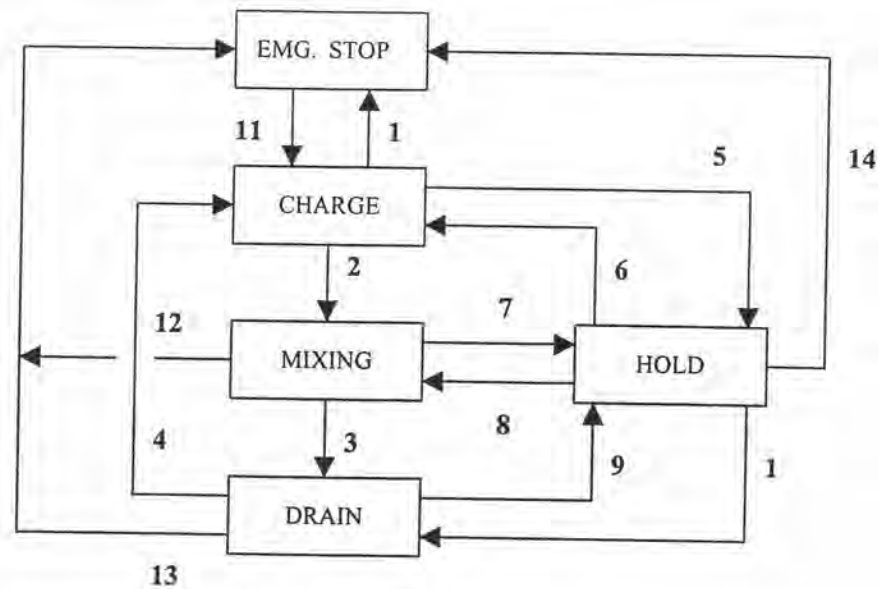
เส้นใยที่ผลิตได้ โดยเฉพาะคุณสมบัติในด้านความแข็งแรงของเส้นใย การดูดดิสีย้อม และด้านความอดทนต่อแสงของเส้นใย

2.3 กระบวนการผลิตในถ่อน

ในกระบวนการนี้จะมีเฉพาะการผลิตในส่วนการผลิตชื่อ “POLY-5” เป็น กระบวนการ ผลิตในถ่อน จาก คาโปร์-แลคแทม โดยใช้รีแอกเตอร์ ที่ชื่อ “PREPOLYMERIZER “ และ “VK-TUBE” กระบวนการผลิต แบ่งเป็น กระบวนการแบบแบทช์ (Batch Step) และ กระบวนการผลิตแบบต่อเนื่อง (Continuous Step) ดังนี้

รูปที่ 2.1 แผนภาพกระบวนการผลิตในถ่อน

1. CHARGE STEP SELECTED (LACTAM ,(TIO₂ OR WATER) , ACITIC
2. AUTOMATIC TRANSFER WHEN CHARGE END
3. AUTOMATIC TRANSFER WHEN MIXING END (LEVEL INTER TK PV<SV)
4. AUTOMATIC TRANSFER WHEN DRAIN END
5. 7. 9. WHEN HOLD STEP SELECTED OR POWER FAIL
6. 8. 10. WHEN HOLD STEP RESET
11. 12. 13. 14. EMG. STOP SELECETD

รูปที่ 2.2 การเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการทำงานของกระบวนการผลิตในถ้อน

กระบวนการผลิตแบบแบทช์ (Batch Step) จะเป็นการควบคุมน้ำหนักของสารให้ได้ส่วนผสม
เหมาะสมตามต้องการ โดยแบ่งเป็นส่วนย่อยทำงานต่อกันไป

1. “Charge step” เป็นการนำสารต่างๆ มาเตรียมไว้ใน ถังพักเตรียมให้ได้สัดส่วนกัน คือ ใช้ แลคแทม, สารเพิ่มสีให้ในลอน ในกระบวนการนี้ใช้ TiO_2 หรือ น้ำ เพื่อให้ ในลอนมีสีขาว หรือ สี ไม่มี สี และกรดอะซิติกเพื่อเป็นตัวตัดปฏิกิริยา

“Lactam Charge” แลคแทม จะถูก ป้อนมาเก็บเก็บไว้ในถัง (SLIA174, SLIA175) เพื่อหลอม เหวลด้วยอุณหภูมิมากกว่า $80^{\circ}C$ แล้วจะถูกส่งไปเตรียมใน ถังผสม(Mixing Tank Batch) โดยวัด อัตรา การไหล(Flow) (SFQC193) โดยป้อนสารตามจำนวนที่กำหนด โดยท่อที่มี แจ็กเก็ตความร้อน หุ้ม ตลอดเพื่อป้องกันการแข็งตัวของ แลคแทม จะผ่าน ฟิวเตอร์ (Filter) เพื่อกรองสิ่งแปลกปลอมเข้าไปใน ถัง ผสม (Mixing Tank) ซึ่งมี สวิทช์วัดความดัน (Pressure Switch 5PAH1221) เป็นจุดวัดว่า ฟิวเตอร์ (Felter) ตัน (ความดันสูง) หรือไม่ และมี ปัม (5M122-1) และ วาล์ว (5SV101, 5SV102) ในซึ่งจะเปิด เมื่อมีการเติมแลคแทม เมื่อเติมแลคแทมถึง 90% ของปริมาณที่ต้องการ มอเตอร์ใบกวน (Agitator) (5M131) จะเปิด

“ TiO_2 /Water Charge” สารละลายไททานเนียมไดออกไซด์ TiO_2 (aq) และน้ำเป็นสารสีที่อยู่ใน ในลอน คือถ้าต้องการในลอนสีขาวก็จะป้อน TiO_2 ถ้าต้องการในลอนสีก็จะป้อนน้ำ โดย TiO_2 และ น้ำ จะไม่ป้อนรวมลงในถัง ในเวลาเดียวกัน

“ TiO_2 Charge” TiO_2 (aq) เป็นสารแขวนลอยสีขาว โดยปกติจะต้องเปิด ระบบไหลเวียนกลับ (Circulate) คือวาล์ว (5SV103A) และเปิดปัม (5M127) ตลอดเวลาเพื่อไม่ให้ TiO_2 (aq) ตกตะกอน เมื่อ สั่งป้อน TiO_2 วาล์ว (Circulate) (5SV103A) จะปิด และวาล์ว เดิมลงถึง (5SV103) จะเปิดให้ TiO_2 ไหล ลงถัง (5WIRA194) แล้วจึงทำการวัดน้ำหนักถึงกำหนดที่ต้องการที่จะเปิด มอเตอร์ใบกวน (Agitator) (5M130) เพื่อป้องกันการตกตะกอนของ TiO_2

“Water Charge” เมื่อสั่ง เติมน้ำ วาล์ว (5SV104) จะเปิดให้น้ำลงถัง (5WIRA194) วัดค่าให้ได้ตามที่กำหนดไว้ (การใช้น้ำแทน TiO_2 จะได้ในลอนโซ)

“Acetic Charge” เมื่อสั่ง กรดอะซิติก (Acetic) เติม วาล์ว (5SV105) จะเปิดให้ กรดอะซิติก (Acetic) ลงในถัง (5WIRA195) ให้ได้น้ำหนักตามต้องการ กรดอะซิติก (Acetic) จะเป็นตัวควบคุมความยาวของสายโซ่โพลิเมอร์

2. “Mixing Step” เมื่อได้สารตามจำนวนที่ต้องการแล้ว วาล์ว (5SV108) จะเปิดเพื่อปล่อย TiO_2 หรือน้ำลงในถังผสม (Mixing Tank) จนหมดถังเช่นกัน และจะเปิด Timer (AFCTM02) เพื่อจับเวลาการกวนผสมเมื่อได้เวลาตามที่ต้องการแล้วก็จบ “Mixing Step” (การจบ “Mixing Step” ปริมาณน้ำใน “Inter Tank” ต้องไม่มากกว่าระดับที่กำหนด)

3. “Drain Step” จะตรวจว่าระดับใน “Inter Tank” น้อยกว่าระดับที่กำหนดหรือไม่ ถ้าน้อยกว่าจะสั่งเปิด วาล์ว (5SV113) จะเปิด ไทม์เมอร์ (timer) จับเวลา (AFCTM03, AFCTM04) ส่วน AFCTM04 ใช้ปิด วาล์ว (5SV113) มอเตอร์ใบกวน (Agitator) (5M132) จะเปิดเมื่อระดับน้ำใน “Inter Tank” มากกว่า ระดับต่ำที่กำหนด LL จากนั้น จะกลับไปขั้นตอน “Charge Step” อีกครั้ง

ขั้นตอน ต่าง ๆ ถ้าอยู่ใน “Auto Mode” จะทำเป็น ขั้นตอน ต่อไปเรื่อย ๆ แต่ถ้าเป็น “Semi Mode” จะทำขั้นตอน นั้นจนหมดแล้วหยุดรอให้ ผู้ควบคุม สั่งทำงานต่อ

4. “Hold Step” มีไว้หยุดการทำงานของระบบชั่วคราวจะปิด วาล์ว ทุกตัวใน “Charge Step” ปิดปั๊ม ทุกตัวชั่วคราว หลังจากนั้นถ้า ผู้ควบคุมต้องการให้ทำงานต่อก็เลือกกด “Hold Step” อีกครั้งหนึ่งระบบก็ทำงานต่อจากเดิมทันที

5. “EMG Stop Step” มีไว้หยุดระบบถาวร เมื่อเกิดปัญหาในการผลิตอย่างรุนแรงไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ เมื่อกดปุ่ม “EMG Stop” ค่า การนับการไหล ต่าง ๆ จะถูก ยกเลิกขั้นตอน จะเริ่มที่ “Charge Step” วาล์ว, ปุ่ม และนาฬิกาจับเวลา ทุกตัวจะปิด

กระบวนการควบคุมแบบต่อเนื่อง (Continuous Process) เป็นส่วนควบคุมการทำปฏิกิริยา โดยควบคุมระดับของสาร และอุณหภูมิของสาร โดย วาล์วควบคุม

เป็นส่วนของการเกิดปฏิกิริยาโพลิเมอร์ไรเซชัน โดยมีถังเกิดปฏิกิริยา (Reactor) ต่ออนุกรม 2 ตัว ควบคุมการทำปฏิกิริยาโดยใช้การควบคุมระดับของสาร และอุณหภูมิของสาร โดย วาล์วควบคุมดังนี้

1. “Prepolymerization” ของผสมใน “Inter Tank” จะถูก ส่งผ่าน โดยปุ่ม (5M201-1, 5M201-2) โดยใช้ระดับของของผสม ในหอ “Pre-polymerize” (5LICA280, 5LICA281) เป็นตัวควบคุมความเร็วของ ปุ่มใช้ความร้อนจาก หม้อต้มความร้อน (Boiler) ที่ถูกควบคุมด้วยตัว ควบคุมอุณหภูมิ (STIC2010) ซึ่งใช้น้ำมันร้อน (Hot Oil) ทำให้สารร้อน และควบคุมอุณหภูมิ และมี (5LICA282, 5LICA283) ระดับของผสมใน “VK Tube” คอยควบคุมการไหลของสารจากหอ “Pre-polymerize” เข้าหอ “VK. Tube”

2. “VK.Tube” เป็นส่วนของการทำปฏิกิริยา จะต้องควบคุมอุณหภูมิให้คงที่ $\sim 270^{\circ}\text{C}$ โดยใช้ “STIC2300” ควบคุมอุณหภูมิกันของถังน้ำมันร้อน (Hot Oil) ควบคุมอุณหภูมิในการทำปฏิกิริยา และมี ปุ่ม (5M301-1, 5M301-2) ป้อน ไนลอนออกจาก “VK. Tube” สู่ “Chip Cutter”

3. “Chip Cutter” ไนลอนที่ถูกหลอมเหลว จะถูกทำให้เย็นลงด้วยน้ำเย็น และจะแข็งตัว การตัดเม็ดพลาสติกจะฉีดไนลอนเป็นเส้นยาว แล้วตัดในน้ำเย็นด้วยใบมีคมอเตอร์ (5M321A และ 5M321B)

โดยที่น้ำเย็น จะใช้ TIC237A, B ควบคุมความเร็วรอบปั๊ม ที่ใช้ป้อนน้ำเย็นลดความเย็น ซึ่งจะแยกเป็น 2 ส่วนการผลิต (A,B) ขนานกัน

2.4 สรุป

ในบทนี้ได้กล่าวถึงประวัติ, คุณสมบัติและกระบวนการผลิตในล่อน ซึ่งเปรียบเสมือนกับ โจทย์ที่ต้องการการออกแบบระบบควบคุม ซึ่งใช้เป็นตัวอย่างในการออกแบบ และการทำวิศวกรรมซึ่งจะกล่าวถึงในบทต่อ ๆ ไป กระบวนการที่กล่าวถึงในบทนี้ เป็นเพียงกระบวนการคร่าว ๆ ซึ่งไม่กล่าวถึงรายละเอียดที่เป็นปัจจัยในการผลิตหรือ สารเติมเพิ่มคุณสมบัติอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการควบคุมแบบ ดิจิทัล